Educación para a cidadanía debe formar para conservar o ambiente»

Preside a Asociación Galega de Educación Ambiental, un área que reúne na cidade a centos de asistentes galegos, españois e dos oito países lusófonos

De 512 preinscripcións, a maioría (175) son do Brasil, seguidas das galegas (168), portuguesas (106), angolanas (18) e as 45 restantes de Cabo Verde, España, Mozambique, Guiné Bissau, São Tomé e Príncipe, e Timor. Oito departamentos da Xunta, ministerios de todos eses países, as tres universidades galegas, o Consello da Cultura, a Fundación Santiago Rey Fernández-Latorre e Voz Natura apoian este acontecemento, onde os galegos compartirán idioma cos lusófonos sen tradutores.

-¿Que lugares de encontro hai entre estes pobos?

-Hai situacións heteroxéneas na concepción da educación ambiental, e nas accións en cada país en relación co medio, nas medidas de desenvolvemento social, socioambiental, ou da igualdade de oportunidades para homes e mulleres. Aínda que o medio ambiente e as accións económicas, educativas e de planificación, cada vez se está vendo que teñen que ser dun xeito común a nivel internacional. Así acontece cando se fala de globalización, do cambio climático, da perda de biodiversidade, e da necesidade dunha masa crítica que se debe canalizar a través da educación ambiental como nexo común.

-¿Que papel ten a educación ambiental nas universidades galegas?

-Educación ambiental e universidade é unha das dez áreas de traballo do congreso, a que eu coordino. Van ser expostos traballos sobre liñas de oferta formativa e outras accións que emprenden as universidades para contribuír a un impacto ambiental menor, redución de consumo e mellora da calidade de vida na comunidade universitaria e no conxunto da sociedade. Falaremos de experiencias como os planos de desenvolvemento sostible da USC e a xestión ambiental das da Coruña e Vigo, e outras.

-¿Funcionou como disciplina transversal no ensino non universitario?

-A Logse recoñecía esa transversalidade para todas as materias curriculares, ao igual que a educación cívica ou para a saúde. Foi unha oportunidade, que dependeu do interese e da sensibilización dos docentes. Faltou unha aposta da Administración para que a formación, os estímulos e os recursos se orientasen para a educación ambiental e tamén para as outras materias transversais.

-¿Que acontece coa nova lei educativa?

-Elimina esa referencia ás transversais, aínda que os docentes que orientaban a súa actuación para a educación ambiental poderán continuar coas actividades para favorecer a separación dos residuos, a reciclaxe e reutilización de materiais, ou o uso de determinadas formas de consumo. Agora está a proposta de Educación para a cidadanía, que debe formar para

conservar o ambiente e canalizar a educación ambiental. Dependerá de como apoien e incentiven esa nova materia.

-¿Como se debe entender a educación ambiental?

-O que quere en última instancia a nosa disciplina é que a persoa diferencie os planos desde os que lle chegan as informacións, o que quere para o futuro e para o presente, para si e para os outros. Iso supón estar atento, ser activo e participar; non cidadáns apartados e conformistas.

Avaliación do impacto ambiental:

La Voz de Galicia.es

O grupo non descarta esixir responsabilidades ao Estado, que no seu día garantiu que o estudo non era necesario

Serxio González

15/7/2009

Nunca, nos dez anos transcorridos desde o inicio do conflito ao redor dos depósitos de Ferrazo, Finsa-Foresa, a empresa propietaria do parque, fixera o que onte fixo. Por primeira vez, dous representantes da multinacional galega -Pilar Rodríguez, portavoz corporativa do grupo, e Maica Fernández, responsable do seu departamento xurídico- explicaron abertamente a postura da empresa acerca desta longa polémica, así como as consecuencias da recente sentenza do Tribunal Supremo.

En primeiro lugar, destacou Rodríguez, o que o ditame xudicial pon en cuestión non é nin a legalidade das instalacións nin a das actividades que nela se realizan. Fóra dunha soa: a prestación de servizos a operadores por xunto -noutras palabras, o aluguer dos tanques a terceiras compañías- que con todo autorizara expresamente a Consellería de Industria no 2000. Calquera movemento neste sentido, engade Fernández, foi anulado de inmediato tras coñecerse a sentenza. Ao mesmo tempo, a compañía puxo en marcha o proceso que debe culminar coa elaboración dun estudo de impacto ambiental. A delegación provincial da Consellería de Economía e Facenda ten xa no seu poder a primeira documentación respecto diso. Así as cousas, a única actividade que rexistran hoxe os depósitos é o uso propio do material almacenado e a súa distribución polo miúdo.

«Debe quedar claro -insistiu a responsable do departamento xurídico- que Finsa cumpriu escrupulosamente a normativa vixente en todo momento». Esta constatación é crucial, posto que no momento en que o grupo xestionou a creación do parque, o propio Ministerio de Medio Ambiente, a través dun dos seus secretarios xerais e un dos avogados do Estado, certificou por escrito que a avaliación de impacto ambiental non era necesaria.

O Supremo, en cambio, entende que o trámite si era preciso. E este erro débese á deficiente transposición que o Goberno español fixo no seu día da directiva europea respecto diso. «Acatamos a sentenza, pero non a compartimos porque se nos reclama un trámite que non era exixible cando se solicitaron as autorizacións», razoan as portavoces de Finsa. España, de feito, foi sancionada pola Unión Europea por mor deste motivo. Desde este punto de vista, Finsa é vítima do mal funcionamento das institucións. Ata tal punto, que a empresa non descarta reclamar ao Estado a responsabilidade patrimonial a que haxa lugar.